

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jedem mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. na četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znača.

Za oznanih plačuje se od stikstopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenkrat tisk, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanih, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Shod kat. polit. društva.

Pri zadnjem shodu katoliškega političnega društva govoril je poslanec dr. Ivan Šušteršič o sedanjem političnem položaju. S „Slovenčeve“ poročila povzamemo, da je dr. Šušteršič mej drugim govoril nekako tukole:

Tudi zastopniki Slovencev v državnem zboru so spoznali, da je v teh kritičnih razmerah nujna, najsvetjejša domoljubna dolžnost, opustiti vse neplodne mejebojne prepire ter združiti se v skupen klub, v katerem je celotno zastopan slovenski narod. Le tem potom je mogoče zastopnikom slovenskega naroda na Dunaju ugledno in veseljno zastopati svoj narod in njegove veseljske koristi.

Ta zveza slovenskih državnih poslancev brez razlike strank pa ne more biti trajna, ako se doma nadaljuje brez obzira na bratomeren boj mej strankama, kajti poslanci obeh strank ne morejo dalje časa ostati ravnodušni nasproti domaćim borbam.

Govornik pravi, d. je njegovo ne premakljivo prepričanje, da se treba tudi Slovencem na Kranjskem, vlasti v deželnem zboru združiti, ako hote v sedanjem za Slovanstvo sploh im posebe za Slovence usodenem trenotku izvršiti svojo dolžnost nasproti samim sebi. Kar je bilo, to moramo pozabiti.

Prevalno je vprašanje o prihodnosti vseh Slovencev, da bi tega ne mogli storiti. Ako pomislimo le za trenotek na nezgodne razmere naših slovenskih bratov isven Kranjske, in na škodo, katero vselej prepiriv trpe tudi Slovenci na Kranjskem v vsakem osiru, tedaj nam se ne bo v tem prevažnem trenotku pretežko osebno žrtvovati in v korist skupnega marca vse poskusiti, da se dožene tudi v kranjskem deželnem zboru sloga mej slovenskima strankama.

Ker pa katoliško-narodna stranka zastopa v deželnem zboru večino slovenskih volilcev, ima ona posebno odgovornost za prihodnost in zato je njen dolžost, da prične poskuse za spravo raz-

dvojenih bratov. Dr. Šušteršič je zavrel svoj velepomenljivi govor z zatrdom, da je sedaj za Slovence kakor za Slovane v Avstriji sploh na počila nova doba, ako bodo znali izrabiti ugoden trenotek s tem, da se združijo v resno skupno delo. Ako sedaj ne porabijo tega momenta, je njih osoda zapuščena za daljšo prihodnost in tora za tako akcijo sedaj zamujena, se ne povrte več nobens. Govornik sklene z željo, da veliki, usodni degodki najdejo Slovence kot narod zrelih mož, ki v teh kritičnih dneh umeva svojo važno nalog, kot del slovanstva v avstrijski državi ter se z mejebojno slogo pripravi na odločilno bitko bližnje prihodnosti.

Za danes vzamemo v vedno govordr. Šušteršiča, ki jasno dokazuje, v koliko se je na svojo korist spremnil ta politik, od kar je stopil v državni zbor. V stvari sami pa si pridržujemo končno sodbo, dokler ne boda „Slovenec“ govora objavljen po ste nografskem zapisniku, kakor je objavljen. Dr. Šušteršič je govoril izredno miroljubno, kar je samo ob sebi z ozirom na njegovo preteklost in posebno na njegove govore na katoliškem shodu velikega pomena. Videli bomo kralje, prodere li dr. Šušteršič s svojo miroljubnostjo v svoji stranki ali ne. „Slovenec“ piše nekaj o vsemih pomislkih, katerih še ni izrazil, katere pa naj izradi, da se zadeva na vse strani pojasni. Tudi nas bi veselilo, če bi se dosegla trajna, obema strankama pravična poravnava na Kranjskem. O tem govoriti pa bode čas takrat, kadar bodo stavila katoliška-narodna stranka svoje nasvete, koja je po mnenju dr. Šušteršičevem zavezana prideti poskuse za spravo razvencih bratov.

V Ljubljani, 21. decembra.

Posl Zallinger je govoril v konservativnem klubu v Bolcanu o političnem položaju, napadal Falkenbaya predlog ter protestiral proti krakovskemu slovanskemu shodu, ki je označil desnicu kot slovansko, dasi so v nji tudi Nemci. Zallinger, ki je bosedil jako grozilao, se je prav predzno razstaval v Mladočeh, češ, da zveza z njimi kataliki stranki ni domesla še nobene koristi ter obža-

loval, da vlada v katoliški stranki nesloga. Vedno bolj se kaže nojna potreba, da dejal, da se reši vprašanje, alic naj ostanejo Tirolci v večini, alic naj hodjo svoja pota, „welche ihnen von den katholischen Weltanschauungen (!) vorgezeichnet sind.“ Zallinger bi potegnil rad za Dpacijem še Ebenhochove pristaše, ki so se združili s Falkenhayovo frakcijo. — Kakšni pa so katoliški „svetovni nazori“, tega pa Zallinger ni povedal.

Hrvatska in gospodarska nagodba z Ogersko. „Agr. Tagblatt“ piše: Če dobi Ogerska gospodarsko samostalost in nezavisnost od Avstrije, mora dobiti tudi Hrvatska nazaj svojo gospodarsko samostojnost. Z gospodarsko nezavisno Ogersko ne more biti Hrvatska več zvezana kakor doslej, kajti z nezavisnostjo se bo povzdignila politična moč Ogerske ter bi zategadei Hrvateta to še hujše občutil; razem tega izgubi Hrvatska na Avstrijskem najboljšem trgovskem in obrtnem svezu. Torej naj se Hrvatska gospodarsko osamosvoji!

Madjarska politika se vrši najrajši v zamenju puške, bajonet in jča. Vsako narodovo gibanje, ki ni po včji ogerski nasilni vladu, se zatre s temi sredstvi. Toliko se nikjer ne strelja v narodove vrste, koliko se ne prebije nikjer proletarske in kmetske krvi, kakor v deželi sv. Štefana. Za povzdigo narodnega blagostanja, za olajšavo delavskih ramjer v tvorcasih in na deželih se pa ne storiti ničesar. Razumljivo je potem, da imajo ondi socijalni demokratje lahko pole. Te dni je došlo v občino Kastor Janossy iz Budimpešte več socialističnih listov, oklicev in lepakov; toda oblastva so vas konfiscirala. Ko so kmety svojo last zahtevali nazaj, poslala so oblastva manje žandarme, ki so streljali v kmete, jih več nevarno ranili ter jednega na mestu ubili. Na ta način zatirajo na Ogerskem socializem! Radi velike revčine so zastonale nekatere občine z davki; vlada hoče poslati v dotedne kraje po dva eksekutorja z žendarmiško asistenco. Kdor ne plača — bo zaprt. Tako se vidi, da Madjari uničujejo sami sebe.

Kitajsko. Japonski poslanik Kurino v Parizu je govoril z dopisnikom lista „La République Belge“ ter je dejal o Kitajski: To je dežela z velikim šte-

LISTEK.

Čudna povest.

Spisal Iv. C—r.

Dež je pršil kakor skozi sito, v gostih, mikroskopično drobnih kapljicah. Tuk je prepregala mrena črnkastega blata, na visoka okna izložb je dahnila prozorna magla. Velike, steklene kroglice električnih svetilk so se leskatale v bledosini luči.

To je bil tisti večer, ko sem jo videl prvkrat.

Z malomarnim, lenim korakom je stopala moj ljudmi, zdaj pa zdaj postajajo pred kako „konfekcijo za dame“. Oblečena je bila v črno. Dolgi, tesno zapeti plač je odkrival njen polno, nekoliko majhno postavo. Ledja so se zibelala v mehki, valoviti črti, ki se je lahko začrnozena izgubljala na nogah. Pred obrazom ji je plavala črna tančica, ko maj vidna, kakor iz pajkovih nitij spletena.

Njen obraz je bil bleđ. Ali to ni bila voščena, mrtvačka bleđoba. Zdelo se mi je, kakor da ugasuje za motno-belo, žametno kožo nenaravna, skoro siva svetloba. Poteze niso bile pravilne, prepovršne, prekipeče; krog ustnic in spodnjih lic preširoke in nedoločene. Bujna, pohotna ustna so bila rudeča kakor sveže meso, zategnjena na levi strani lahno navzdol. Nobenega ega ni bilo v črnib, motnih

očeh; z zelenkasto - rumenim krogom obrobljene, punčice so se premikale trudno in zaspano. Na čelo, skoro do obrvja, so padali temni lasje v močnih valovih in zavijali v senco ves obraz.

Spremljevala jo je dolga ženska z židovsko-zakriviljenim nosom in z nemirno šwigajočimi drobnimi očmi. Za hrbotom se jima je plazil majhen, suh človek, grbast in ves sključen; manusnik se mu je zibal horču nosa, po vsem obrazu so viseli raztreseni dolgi, sivi lasje. Pokašljeval je neprestano; debela ustna so se mu tresala in nategovala, oči, zelene in poševne, so nemirno mezikale, kakor da z največjim trudem vzdržuje smeh.

Stal sem na trotoarju in gledal za njo. Dež mi je pršil v obraz in se spajal na brkah v drobne kaplje. Plač je visel ob meni težak in premočen; od sprijetih las mi je časih mrzli curk šinil za vrat. Ali jaz sem gledal nepremično, čeravno so se menjali pred menoj različni tuji obrazi. Videl sem jo poleg sebe prav tako jasno kakor prvi hip, — dokler me ni snail v čelo šilast, koččen nos in je stala pred menoj dolga, v rujavo, do pet segajočo sukojo ogrnjena postava, s sila širokim, nizkim klobukom in s črncimi naočniki, ter nosljala z zategnjanim glasom: „Ljubi Bog! ali sem Vas dregnil z nosom? Kakšne stvari se priplete časih!“ — —

Ležal sem na zdi v svoji sobi. Kako in kdaj sem prišel domu, tega ne vem natanko. Spominjam se samo, da sem hodil po vse drugih ulicah, kakor navadno, — cirkih in temnib, z visokimi, jačim podobnimi poslopji, in da me je srečala na peti suha ženska, ki je dišala po kvargljih.

Luči nisem prišgal, ker se mi ni ljubilo, da bi se vzdignil in poiskal žvepleake. Naposled mi je bila tema ljubša... Da bi bil morda zaljubljen, to mi niti na misel ni prišlo. Tu bi bila nepotrebna vsaka zaljubljenost in smešna vrh tega!

Cutil sem tisto mučno in lepo utrujenost, kakero občutita človeka, ki sta se nasilita že zdavnaj poljubov, objedinov in cele ljubezni; človeka, ki se dita na divan drug poleg družega, gledata v strop in drsata z nogami. Na tihem se jesita in umirata od dolzega čara, ali kljub temu se ne razideta...

Videl sem jo pršikrat v svojem življenju, im vendar se mi zdi, da sem jo poznal že pred leti, da je doba strastne, skelečje ljubezni že bogvedaj minila, in da sem priklenjen nanjo samo še proti stoji volji, iz navade... To me je spravilo za trenotek v nevoljo. Da bi prepričal samega sebe, začel sem se na glas prepirati in dokazovati, kako je ta zavest bedasta in protinaravna, in da si kradem že njo najlepši, poetični čut nenasitec ljubezni...

vilom različnih rodov. Kitajsko se svoje moži ne zaveda ter se ne zna reformirati. V vojski z Japonskim se Kitajska ni ničesar naučila; še vedno nas smatrajo za svoje vazale. Kitajsko ni jedočna država im v njem ni patriotizma. Velikansko ozemlje provzroča, da živi vsak del zase, da se za druge ne menijo, četudi žive v bedi in nesreči. Čuta vzajemnosti ni. Prej ali slej se bo moral Kitajsko, ki tiči globoko v dolgeb, svojim upnikom podati; prej ali slej bodo evropske vlasti posnemale pa metni člo Nemčije ter razdelile Kitajsko v dela, ki bodo živeli pod tujem uplivom. Japonsko ima pravico do Kitajske ter si te pravice ne da kratiti od nikogar. Japonsko je velika vojaška in pomorska sila ter ima jako razvito obrt in trgovino. V prijateljstvu z Rusijo, ki širi s sibirske železačo omiko in blagostanje, hoče delovati Japonsko na to, da se ohrani mir čim najdlje možno.

Dopisi.

Iz Grada, 19 decembra. Politični dogodki zadnjih mesecev so vznemirili — kdo bi se temu čudil? — tudi slovensko dijaštvu graškega vsečilišča. Izprožila se je zdi tega v krogih slovenskih akademikov misel, sklicati javno zborovanje v vseh slovenskih visokošolcev, da bi dalo slovensko dijaštvu v mirni in v dostojni obliki, ne načinom poučenih razgrajev, duška svojimi narodom in političnim čutljivom. Toda takša misel se v Gradcu, kjer se Slovanom ne dovoli niti nedolžna zabava akademične podružnice naše Šolske družbe, v sedanjem času ne da realizovati. Čakali smo in čakali, da se volovi pomirijo. A merodajci krigi so še vedno mnenja, da je graško nemško razburjeno, da bi bil vsak pojav slovenskega življa v graškem mestu opasna demonstracija zoper nemško prebivalstvo. Saj je že vsak B Šukl, če se samo prikaže na ulici in gremirno in pohlepa svojo pot, utelješna provokacija, proti kateri se kličejo policijski komisari. Da bi se nam dovolio javno zborovanje na „akademičnem svetu“, kakor Nemcem in Italijanom, o tem kaj pada niti misliti ni. Magnificenca rektor dr. Tušner je sam svečano zagotavljal nemško dijaštvu, zboruječe v avli, da se „nemški zračaj“ graškega vsečilišča vsekakor chrani. Pri istem zborovanju so se proglašili združeni nemški in italijanski dijaki za jedino kulturonosce. A ironija je hotela, da so ti jedini kulturonosci v Avstriji, kateri so si ravnonosno srečno prisegali, da bodo skupno delati „im Dienste der Cultur“ — gotovo lepa obljuba! — pol ure pozneje s palicami pobijali vojaško godbo bosniškega polka... Ker je torej javno zborovanje slovenskega dijaštvu v Gradcu ta čas popolnoma nemogoče, sešli so se po posameznih narodnostih pooblaščeni delegatje privatno ter sklenili soglasno, odpoliti češkemu dijaštvu v Prago nastopno izjavo: „Češkemu dijaštvu! Solidarni s celokupnim slovenskim dijaštvom v Avstriji, se pridružujemo izjavam svojih slovenskih tovarišev na pratekem, dunajskem, lvovskem in krakovskem vsečilišču. — Naš klic v zgodovinskem boju med Germanstvom in Slovanstvom je in ostane: Po zakonu ravnoopravnim in jednakovrednim Slovanom v Avstriji pravico! Protestujemo zoper vsako nadvadlo nemškega plemena, katero je stoletja in stoteleja tlačilo slovenske narode, jim kratilo najprimitivnejše življenske in kulturne pogoje in jih hodi še vedno kратiti. Živo uverjeni, da bodo celokupno slovensko dijaštvu v pravičnem boju za prostost in napredok slovenskih narodov v Avstriji vedno solidarno postopalo in vtrajalo,

Kakor bi metal kamenje v ribnik in hotel vabudti valova na njem: niti slišal nisem svojih besed. V srcu sem ostal čisto miren in se čudil svojemu srditemu glasu, ki je vzaemiril mojega soseda, — plesačega penzionista, da se je splazil po prstih do mojih vrat in poslušal pri ključavnici.

Ta zoperai, dolgočasni čut prisiljene simpatije in prenasičenja me je prepolil vsega, kakor bi se mi primešale v kri in meso težko, svinčene kapijice. Da bi se ga otresel, trudil sem se sanjati o prejšnjih časih, o svoji nekdanji ljubici. Njena postava je bila tenka in vitka, njen obraz ovalen in na licih lahko rožičbarven, oči vodenč-modre, začudene in sentimentalne, nad visokim, belim čelom pa so se bleščali lasje, kakor bi bili sestavljeni iz samih solančnih žarkov. Umetno sem se hotel uživeti v davno pozabljenem čustvu, predstavljal sem si, da stojim pred visoko hišo in gledam vzduševanje v pol razsvetljeno okno svojega „angelja“. Tedaj pa pride mimo tiba in počasi — polna ženska postava v črni obleki, z mehko zibajočimi se ledji, belim, preširokim obrazom, na levo zategnjениmi ustni, s trudnimi čmi in izza klobuka se valečim morjem temnih, težkih las. Poleg stopa njen dolgonosa, drobnoka spremljevalka, a za njima caplja grbasti, sključeni starec z raztrzeleno brado in nosnikom ter trepeče ed silnega, pritajenega smeha... (Dalje prih.)

kličemo Vam, dragi bratje Čehi, največnejši: Nata! V Gradcu, dan 15. decembra 1897. — Zastopniki hrvaških, poljskih, rusinskih, srbskih, slovenskih in čeških visokošolcev v Gradcu. — Zajedno so sklenili zbrani delegati soglasno, zavestiti v posebni adresi profesorja Bažerja v Lvovu, da je tako objektivno in energično zavrnit soglasne Monumenske napade, obelodanjeni v dunajski „N. F. Pr.“ Na krakovsko slavost se je poslala iz srednje slovenskih akademikov ta le bračavka: „Pozdravljeni, zbrani zastopniki hrvaškega poljskega, češkega in hrvaškega naroda! Slovani, bodimo složni, jaki in bresobzirni v boju za svoje sveto pravo! N-prej zastava Slave!“

Iz Krke na Dolenjskem, 16. decembra. Našemu gosp. kaplanu so nove občinske volitve — popolnoma zmele možgane! Celotoliko se je znotil, da je pisal v 283. štev. „Slovenca“, da je naš občinski odbor — kar ves izumrl! G. kaplan — sjeti mi res! Hvala Bogu, še vsi starci odbora so dnes tudi živi — toraj tudi še ni nobeden umrl — to ste se strahovito zmotili. Pa tudi čas je imel g. kaplan, ko je napisal v „Slovenca“ tolko „češarji“, da uredništvo ni moglo spraviti vsega v jedno številko, marveč je v dveh številkah dalo natisniti kaplancove bedarje. Poleg tega mu je pa bil dopis v „Narodu“ grozno všeč, tako da je kar vse pobral in prepisal v „Slovenca“, ker se mu je menda njegovega gradiva zdelo premalo. Še celo tako se je spozabil, da je zapisal, da mu je že „pet solz kamilo na dopis — pa deset jih še bo“. Vbogu uredništvo „Slovenčeve“, gotovo je bil kaplancov dopis več zamazan, ker se je črnilo s solzami vred razmakalo po papirju. Gosp. kaplan! Pa bi bili še to zapisali, koliko živc juhe ste sasdi opoludae. Zlasti pa izliva g. Janez vso svojo jezo v našega vrlega gosp. poštjarja, kateri pa ima več zaslug za našo občino, kot kaplan in vsi novi odborniki. Zato pa uživa tudi spoštovanje od vseh občanov, samotistih npr., ki trobijo v kaplancov rug. Pa tudi izmed tistih se je že marsikateri obrail v sili do njega — da mu je kaj svetoval — toda kaj se hoče: „Nestvarečnost je plácilo sveta“. Kar so pa ticle lova — ali niste slišali, da se je klical s cerkvenih stopnic jeden mesec pred, da se bo vrnila javna dčažba lova? Če Vam je toliko pri srcu lov, zakaj pa niste opomnili svojih pristašev, da naj gredo na licitacijo, da bodo kaj „pripomogli“ za izboljšanje občinstva blagsine? Pravite, da je g. župnik silno „prijavljen“, najbolj menda pri sodniji v Zatični, kjer se vido tožari pa kasni plačuje. Ia pa ker bi rad še tistih par sežojev zemlje, ki je okoli Šole, dobil v svoje roke! Prorokoval pa tudi ni treba koliko bo storil novi odbor v treh letih, kajti „pred večerom ni dobro hvaliti vremena“. Zakaj pa tako tajite g. kaplan, da starci odbor ni storil midesar?! Ali ne veste, kakšna je bila naša Šola — dokler je bil na krmu odbor klerikalne stranke? Tako v slabem stanu, da so se izražali okrajni šolski nadzorniki, da jej ni bilo jedinke v vsem litjanskem okraju! Gosp. župnik je bil 10 let šolski predsednik — pa koliko je bil storil v tem času za Šolo? G. učitelj je moral sam kupovati šipe za šolska okna, sli pa naj bi bil pustil, da bi bil skozi brezščipa okna pribal veter in vhajal maraz po zimi. Ia sedaj?! Ali ne vidite, kako prijezao šolsko poslopje imamo? Kdo je to preskrbel?! Ali ne naši „liberalci in kimalci“, kakor jih imenujete? Kar je pa še tehtnajše, je to, da se je vse to izvršilo z dovolj malimi stroški, menjem tem, ko je odbor Vaše stranke misil zidati veliko in sicer vse novo šolsko poslopje in s tem vložiti občini velike stroške in plačevanja. Hvalite se, da so novi odborniki „samostojni možje, ki imajo kaj pod palcem“. Žal, da ste se tudi takaj precej zlagali: jeden izmed teh je še, ki ima neki par tisočakov v brasiličici — pa ali se spominjate, da ste pri neki prilikti rekli jednemu izmed naših: da tisega ne voliti... pa je malo predebelo, da bi jo tu zapisali. Sedaj ste ga pa vendar izvolili, menda zato, ker „ima kaj pod palcem“. Zatem volite pa so si naši prav malo prizadevali, sicer ko bi se bili količkaj bolj potudili, pa bi bili zopet zmagali. Kako pa vi?! Ker si niste na G najni upali dobiti nobenega izmeh mož na svojo stran, — ste se pa k vdomam zatekli v varstvo in pomoč. Lavoričko in Drobčevko ste naprosili, da sta Vam dali pooblastila. Kar se pa ticle Magovčevega kruha in vina, je menda Vas prav debelo kdo nalagal. V svoji „izjavi“ ste pa sami potrdili, da Vas doma ni bilo, ampak ste bili pri Matijevcu. No, mi pa nismo tako natačni, da bi celo to pisarili, po katerih bi se potiskate, mi smo le pisali, „da ni bilo nobenega gospoda doma“ in to še vedno trdimo: „doma vas ni bilo, pa je, ko Amen v „členašu“. Kaj pa, ko bi bilo prišlo za sv. obhajilo na Korinj? Ali bi bil tudi kateri izmed Korinjev prišel po Vas kar v Gabrovča in ne v kaplanijo? Ali pa ko bi bila volitv n. pr. kje v drugem bolj oddaljenem kraju? Zakaj pa niste zastran Šole naredili nobene „izjave“? Kdor molči — potrdilo govori! Vidiš gosp. kaplan, tako je. Če jo boste še iskali, jo boste pa še skupili!

je in inspektorjem. — Davčna praktikanta gg Jaroslav Brož in Albert Roess sta imenovana dnevnima pristavoma.

— († Fran pl. Kočvar.) Danes popolnoma se je vršil pogreb učitelja dželatnega predsednika g. Francu pl. Kočvarju. Na kresti je bilo položeno mebroj krašnih venčev. Pogreba so se poleg sorodnikov udeležili zastopniki vseh gradov, vse višje funkcijske, tako mnogi justični uradniki iz Ljubljane in s deželi, poslancev, odvetnikov, notarjev, vojašta in mnogo drugih.

— (Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko) imela bo jutri, v sredo dan 22. dec. t. l. ob 2. uri popolnoma v telovadnici I. mestne deške ljudske šole — Komenskega ulice — javno sejo. Danjni red: 1. Čtanje zapisanika za tojo sejo. 2. Naznanila predsedstva. 3. Poročilo o preši za dovolitev sejnev v Semiču. 4. Poročilo o obetnih pravicah urarjev. 5. Zbornični proračun za l. 1898. 6. Poročilo o zvišanji sejnskih pristojbin v Metliki. 7. Poročilo o obetnih pravicah trgovine s lesom. 8. Pojeditev jubilejskih ustanov onemogočen občetnikom. 9. Poročilo o tržnih dneh v Novem mestu in Kranj. 10. Poročilo o tarifih za javno tehtalo v Lesčah. 11. Poročilo o sejnskem redu v Novem mestu.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Danes nastopi gosp. Borčničkova dragič im zadajoč in sicer v igrokazu „Cvrtček“. Kateri smo že včeraj poročali igrala bodo v slovenski eniki.

— (Razdelitev oblike šolskim otrokom.) Odbor gosp. za obdarovanje neugodnih otrok z zimsko obliko vabi najljudejše vse p. n. dobrotnike in dobrotnike k razdelitvi oblike. Ta se bo vršila v četrtek 28. decembra ob 11. uri dopo učna v telovadnici I. mestne deške ljudske šole.

— („Glasbene Matice“) javna dražba za preostale dobitke nadljevata se bodo jutri ob 3. uri popolnoma v dvorcu hiši.

— (Slovensko trgovsko pevsko društvo.) Pribodomja pevska vaja je v sredo dan 22. dec. ob 9. uri.

— (Občinski odbor mestne občine Metlika) je v zadaji seji vzprejel resolucijo, s katero osoja počenjanje nemških obstrukcionistov v drž. zborni, odobrava postopanje večine, želi, da se obrani solidarnost slovenske večine in izreka predsedstvu poslanske zbornice zahvalo na energičnem postopaju. O tem sklepnu se je obvestilo predsedstvo poslanske zbornice.

— (Nesreča.) V Zalogu je dan 16. t. m. postavljaj posessnik Janez Gradišek nov kosolec, kateri pa se je podrl mej postavljajem in ubil posessnika Janeza Feščera iz Zatoga.

— (Medvedje na Kočevskem.) Iz Kočevja se poroča, da je sneg pogač več medvedov iz gozdov v dolino. Pri Šari Luki so ljudje videli štiri medvede.

— (Okrajni zastop v Kozjem.) Cesar je potrdil izvolitev g. Merka Tomaziča načelnikom in g. Prana Gačaka načelnikovim namenstnikom okrajnega zastopa v Kozjem.

— (Zanikerno gospodarstvo) Na novem poslopu stajarske drž. kajštice v Gradcu so se pokazali zdatni nedostatki. Časopisje je na to že večkrat opozarjalo, toda sagovorački stajarskega del. odbora so to vedno tajili, dokler so mogli. Zdaj to ne gre več, ker je treba poslopje popraviti. Po sodbi komisije, katera je poslopje pregledala, veljala bodo poprava kakih 7000 gld. Zanikerno gospodarstvo stajarskega del. odbora in samovoljnost bivšega glavarja grofa Warmbranda ilustruje najbolje to, da se je stavba izvršila po mačkih arhitekta Ganolta, ne da bi bil imel dejstveni stavbinski urad količkaj interencije na stavbo. Ganolt je zidal kakor je hotel, zidal je seveda kakor mogoče ceneno, da bi imel toliko več dobička, porabil najslabši material itd. ter tako dejelo znatno oškodil. Ričena svota zadostuje komaj za pokritje najaujnejših poprav, a strokovnjaki misljijo, da bo dejel v vsakem leto poseči precej globoko v žep. Krivda začnena jenino in izključno prejšče dejstvo in grofa Warmbranda in samo pravčno bi bilo, da ta dejeli škodo povrnejo.

— (Zbirališče graških Slovanov) je restavracija gospoda Kaubeja („Internationale“, Heinrichstrasse 8), kateremu so nemške tolpe pobile pred kratkim okna. V Gradec prihajajoči Slovani se na to opozarjajo. Slovenska kavarna pa je „Café Wien“.

— (Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi na praznik sv. Štefana, t. j. v nedeljo dan 26. dec. 1897., ob 1/4. uri popolnoma javen shod pri Mihaelu Pavlu p. d. Bojtu v Puhmi pri Rožeku s slednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Govor o političnem položaju. 3. Govor o važnosti volitev. 4. Nasveti. 6. Prosta za-

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. decembra.

— (Imenovanje.) Takaj disponirani kontrolor južne železnice gosp. Henrik Stumpf, imenovan

bava in petje. Na ta imenitne vabi odbor vsakega Slovence od blizu in dalč.

— (Oficijozen glas) Iz Trsta se nam piše z dne 20 t. m.: J. d. na revce Št. Stov, kar jih izbaja v avstrijsko geski menzibju, je naša "Teatral Z. t. n. g." Našdoo se pošteno kemi z izreko iz drugih letov in le v dajših predlokih pri obč. n. k. j. izvenih vrstic. V današnjem številki je posvetila višjim konzervatorijim svet. ikon. Cenigradu imenovanemu dež. in sodnemu avtostranu Franca dolgo notico, v kateri proslavlja njegovo ure, njegovo oratorijeno nadarjenost in njegovo pl-mesno mošljeno, ter pravi, da je bil nj. g. v plait yer oti obrazna i radi izgrad v tržaški občici. "Misterij" forensischer Bereda sket, dass durch seine scha f und ects biedere Sache nachhaliges Aufsehen erregte". No, tisti govor je res obudil sezancijo in to po svoji surovosti in podivljnosti. V tem govoru je Franec kot drž. pravdina nasmestil bratnino psoval slovenski narod, menda da dokazuje svojo "edle, humane G. s. u. g.", a da se iz dospic jekega sklada zajemajoča "Teatral Z. t. n. g." tega izroba so r. ž. osti proti Slovencem s takim velikim zad. Štejnjem spominja, to označuje najbolje teme, katere ta list zastopa.

— ("Narodna Misao") Hrvatska rodoluba Erasmo Baraća in dr. F. Potočnjak namerava z novim letom izdajati nov hrvatski list, kateremu je naloga, delati na združenje Hrvatov, Slovencev. "Narodna Misao" bude izdajana po trikrat na teden in velja na leto 12 gld. Nekdo, katero si je s. avil novi list, je getovo plemenita in zategadelj želimo novešnu lista kar največ uspeha in obito prijateljev tudi mej Slovenci.

* (Tiskovni proces) Pred zagrebško sodnijo se je vrnila skoraj mesec dni obavnava proti uredniku "Obzora", Pasarču ter uredniku "Katoliškega Lista", patru Korenču. Podpredsednik delegata zborna, Spevec, in poslanec Gavrančič sta ju tožila radi žaljenja časti. Pasarč in Korenčič sta bila kriva izpozana; prvi je obsojen na štiri meseca ječe ter na globo 300 gld., drugi pa na mesec dni ječe ali pa na globo 150 gld. Taka je hrvatska svoboda!

* (Slavna češka žena) Gospa Zofija Podlipka, ugledna romanopisateljica, je v petek dne 17. t. m. v Pragi umrla. Njena sestra Ivana je slavna pisateljica "Karolina Šešla", vjena hči je soproga pesnika Vrblickega, vjen sin pa poslanec dr. Prokop Podlipsky. Praški obč. svet je na predlog župana Podlipnega sklenil, da se pokojnica pokopije na mestne troške.

* (Vzoren sin.) Kakor je že brcojavka poročala, umrl je nedavno dr. Blaž Slav Kadlecik, kateri je ostavil vse svoje ogromno premoženje češki univerzi. Bil je sin priproste dinarice, kateri si je s trdom svojih rok pridobil denarje, da je mogel študirati. Ko pa si je pridobil dr. Kadlecik pol milijona premoženja, dajal je svoji materi 39 kr. na dan. In sedaj, ko je umrl, zapustil je ninič in arje, da si ima mati še tri nepreskrbljene otroke, kateri so skoro lakote umrili, tako da je morala mati bogatega doktorja drugje prešačiti podpore.

* (Knezoškofovska cenzura) Ždovaka tvečka za črevje, katero posvetnik je Robert Schlesinger, prijavlja je po listih inserate s sliko, ki je predstavljala vrh stolpa Štefanške cerkve na Dunaju; vrha se drži z nogama Schlesinger ter siplje na ljudi, stojec pod stolpom, nebranj raznolikih črevljev. Antisemitski gojji se je posrečilo prepričati dunajskega knezoškofa, da je tako "zlorabljenje" vrha Štefanškega stolpa "žalitev katoličke cerkve"; knez očok se je obrnil do policije, ki je Schlesingerju pregovredala še kdaj objaviti tako pregrešen inserat.

* (Henrik Noë) famozni bivši urednik kranjskega uradnega lista, s katerim je imel svoj čas "Slov. Narod" radi nečutvenega žaljenja ljubljanskega "Sokola" prav zanimivo bitko, katero posledica je bila, da je vescnjak Noë nakrat izginil iz Ljubljane, pa si na svojem begu, zaletivši se v steklo železniškega kupeja, razbil še svoj nos, ta eloviti mož dobiti v letovišču Gries, kjer je umrl, svoj — spomenik. Noë je bil zagrisen nacijonalec, strasten sovražnik Slovanov, že to povsem zadošča, da se mu postavi kip. Noë je znal sicer tudi lepo opisovati krasoto Alp, a drugačnih zaslug nima niti za nemščo, niti za Avstrijo.

* (Henrik Heineju) postavijo ameriški Nemci v New Yorku spomenik, ker mu ga v domovini antisemitski nacijonalci ne dovolijo.

* (Škandal v gledališču.) V Parizu so igrali v renesančnem gledališču te dni dramo Mirabeauja "Slabi pastirji", ki je naperjena proti socijalizmu. Občinstvo je sredi predstave začelo tako sikititi, žvižgati in razsajati, da je ravnateljica Sarah Bernhard ukazela s predstavo prenehati. Ko je padel zastor, je občinstvo burno ploskalo.

* (Uspeh Röntgenovih žarkov) se je pokazal zoper pri operaciji nekega mladeniča v Kraljevem Gradcu na Prusku. Mladenič si je ranil glavo s kroglo iz revolverja; zdravniki so mu fotografovali s pomočjo Röntgenovih žarkov notranjščino glave ter ga potem zlahka operirali; ozdravel je kmalu popolnoma.

* („Dobrotljivi sodnik“) Državni sapor v Beču v Avstriji je bil skoro vedno prazen, le malokdaj je bil zaprt kak slodinec. Zato seveda tudi sodišči ni imelo skoro nikakega posla. Turškemu ministru pravosodja se je to sumljivo zdelo, in prestava je pokazala, da je beširski guverner Abdallah Mušir Bey za denar izpuščal zločince ter si pridobil tem p. t. m. velika sko. prem. ženje.

Književnost.

— "Nova doba". — Nabo goda. — "Nova doba" — Got. I. — Broj 1. — List sjediljene hrvatske, srpske i slovenačke omladine za književnost, politiku i socijalno pitanje — Sadržaj: Nova Doba — Hrvatski ideali — Srpska narodna crkvena avtonomija — Položaj in zadača Slovencav. — O kritici. — O socijalnom pitanju. — Vuk in Kopitar. — M. lo. edg vora. — Zemljoradničke zadruga u Srbiji. — D pisi: iz Zgreba Grada Budimpešte. — Bljeske. — Izlazi na početku svakog meseca osim u praznike. Pridjelata na godinu for 3 50, s poštom 3 60; za dneva. uradnike i male obrtnike for 2 50 s poštou 2 60 — Jeden broj 35 n. za dneve 25 n. — Naruča se: Praga. Kr. Vinogradov. — Š. Š. va. u. c. at 15.

— "Bosna in hrvatsko pravo". — Dr. Petrinjević v Zgrebu, Mackov trg br. 5 vabi na na ročno svojega dela "Bosnia und das kroatische Staatsrecht", s katerim hoče dokazati, da je imela Austrija pravico in dolžnost zavesti Bosno in Hercegovino. Delo izida v 20 polah ter stane le 1 gld., ato se naroči pri avtorju; v knjigotržtvu bo stalo 1 gld 50 kr.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 21. decembra. Budgetni odsek avstrijske delegacije se je sešel danes dopoludne ob 11. uri na sejo, v kateri je po na svetu delegata Dumbe vzprejel dve klavzuli k skupnemu proračunu. Ti klavzuli se nanašata na razdelitev prispevka k skupnim potrebščinam in sta potrebni, ker se ni doseglo porazumlenje glede kvote. Pričakuje se, da se jutri razglasiti cesarjeva odločba glede kvote. Razprava v budgetnem odseku je bila jako živahnna. Kršč-socijalist dr. Scheicher je po daljšem besediščju očital odseku, da dela sklepne brez pomisleka, na kar je Dumbe skočil s stola, udaril s pestjo ob mizo in zaklical Scheicherju: Mi nismo tu, da bi pomnoževali krize in pro vročali nove zmešnjave, ampak da krize kolikor možno poravnamo. Zelo se je opazilo, da se je tudi Chlumec izrekel proti obstrukciji uganjajočima delegatom Grossu in Kaiserju. Na izjavo dr. Kramara, da je samo vedenje obstrukcije krivo, da je država sedaj glede nagodbe v velikih stiskah, je Gross reklo, da je obstruiranje ustavna pravica opozicije, kateri se ta ne odreče.

Dunaj 21. decembra. Splošno se zatrjuje, da se razglasiti jutri patent, s katerim se sklicujejo deželnimi zbori, mej njimi tudi češki, na dan 28. decembra. Nemške spletke, katerih namen je bil, preprečiti zasedanje češkega dež. zborna, so se torej izjalovile.

Dunaj 21. decembra. V pisarni podpredsednika dra. Kramara, kateri je bil brzjavno poklican iz Carigrada, sešli so se danes ob 10. uri dopoldne desnici pripadajoči člani avstrijske delegacije na posvetovanje, katerega uspeh se pokaže v jutrišnji plenarni seji avstrijske delegacije. Sodi se, da poda desnica v tej seji skupno izjavo.

Dunaj 21. decembra. Sklepi shoda čeških zaupnih mož so nemško opozicionalno časopisje silno razburili. Vsi listi rohne, najbolj "Neue Fr. Presse", katera pozivlja vlado, naj večino razbije, kakor da je večina kak kartel ali ring, in naj s pomočjo socijalnih demokratov sestavi novo večino.

Praga 21. decembra. Nemški listi poročajo, da namerava vlada v deželnem zboru češkem poskusiti uredbo jezikovnega vprašanja in pravijo, da nemških poslancev na noben način ni dobiti za to, da bi se udali sklepom večine češkega dež. zborna.

Lvov 21. decembra. Z ozirom na Abramowiczev izrek, da je parlamentarna komisija desnice soglasno vzprejela lex Falkenhayn, izjavlja Madeyski, da so on in nekateri njegovi ožji somišljeniki glasovali proti Falkenhaynovemu predlogu.

Gradec 21. decembra. Operetna pevka dunajskega Karlovega gledališča, gdč. Stojan, rojena Hrvatica, bi bila nocoj v hotelu "Nad vojvoda Ivan" skoro zgorela. Poleg peči sto-

ječa postelja je bila začela goreti. Ko so prihiteli ljudje na pomoč, je bila že vsa soba v plamenu, gdč. Stojan pa brez zavesti. Ljudem se je posrečilo gdč. Stojan rešiti in ogenj pogasiti.

Gradec 21. decembra. V neuberškem plavžu, kateri je last alpinske montanske družbe, je nastala eksplozija. Trije dalavci so bili smrtno nevarno ranjeni. Škoda znaša 6000 gld.

Budimpešta 21. decembra. Posredovanjem predsednika poslanske zbornice Szilagya se je glede nagodbe doseglo mej vladu in mej opozicijo popolno porazumlenje in sicer na podlagi zadnje deklaracije ministerskega predsednika Banffyja, kateri je bil izjavil, da preneha dne 31. decembra t. I carinska skupnost mej Čislitvansko in mej Ogersko, in da tvori Ogerska od 1. januvarja 1898. I naprej sam stojen carinski teritorij. Ministerski predsednik baron Banffy se je danes odpeljal na Dunaj, da o tem porazumlenju z opozicijo poroča cesarju.

Berolin 21. decembra. Kneginja Hohenlohe, soproga državnega kancelarja, je umrla.

London 21. decembra. Okupacija Port-Arturja je angleško časopisje silno razburila. Občna želja je, naj Angleška takoj zasede nekatere važne postojanke na kitajskem obrežju, zajedno pa hujška časopisje Japonsko proti Kitajski, Rusiji in Nemčiji.

Narodno-gospodarske stvari.

Osebni kredit po kranjski deželi.

(Spisal Ivan Lapajne.)

II.

Kako dobe osebni kredit malo kmetski posestniki?

a) Uspehi obstoječih zavodov za osebni kredit.

(Dalje.)

b) Uspehi posameznih vrst kreditnih zadrug, posebno Raiffeisenovih posojilnic.

Vpliv posojilnic na gospodarske in tudi moralne razmere njenih udov ter prebivalcev okraja, v katerem delujejo, je splošno tako ugoden. Posojilnice budete v prebivalstvu čut za varčevanje, jih vabijo, da vlagajo hranilne vloge, ki jim nesejo lepe obresti, razun tega se denarno stanje in vlagateljev in dolžnikov strogo nadzoruje od strani posojilničnih nadzornikov. Posojilnice napeljujejo ljudstvo do skupnega delovanja; kjer zaupa jeden kmet, tam bo tem rajši zaupal drugi, in tako se shajajo ob uradnih dnevih v pisarnicah posojilnic kmetje iz različnih krajev, različnega premiženja, različne starosti itd. — jedni vlagajo, ker vedo, da denar ni izgabljen in da ga dobi drug kmet kot posojilo, dolžniki pa plačujejo nizke obresti in petak za petak na račun kapitala — Pri posojilnicah, pri katerih prevladujejo boljša načela Raiffeisenova, si ne morejo udje mej sabo razdeliti vsakoletnega dobička, ki se pridene rezervnemu fondu; kriti po principih tega moža gre remuneracija le delujočemu osobju predsedstva. Ako presegajo aktiva pasiva, tedaj tudi ni nikomur v korist, ker se tudi rezervni fond ne sme razdeliti mej ude. — Še jedno veiko zalogu imajo posojilnice na Kranjskem; odpravile so namreč tako škodljivo oderušto s tem, da so obrestno mero za posojila globoko znižale. Pred ustanovljenjem posojilnice se je n. pr. v Krškem zahtevalo pri intabulirah tiryatvah, kakor kaže zemljiska knjiga, 12%, 10% ali vsaj 8%. Ni še minulo 4, 6, 8 let, pa so že isti upniki dajali po 7%, 6% in 5%. Prijetilo se je tudi, da je v nekem kraju že obstoječi d-narni zavod s tem, da se je v istem kraju ustanovila posojilnica, znižal svojo obrestno mero za 1%, kar je bil za novo posojilnico gotovo že prvi blagodejni učinek (Metlika). — Vse posojilnice pa delujejo na ta način plodonosno, da zaprečijo obilne eksekutivne prodaje in da obvarjejo marsikatero rodbino, začasno ali trajno, pred gospodarskim poginom; rade posojujejo kmetom, da se isti znebjijo zastarelih dolgov na zasebnike ali tuje kase, ki jim prete z eksekutivno dražbo. Verjeti se nam sme, da je velika zasluga ravno posojilnic, ako se dan za dnevom v uradnem listu bere manj eksekutivnih prodaj.

(Dalje prih.)

Poslano.

Podpisane sem 8. t. m. v javnem lokalu z nespodobnim vedenjem in žaljivimi priimki žalil p. n. ude tukajnjega bralnega društva, posebno pa odbornika društva, gospoda učitelja Fr. Matkarja.

Ker ta svoj čin zelo obžalujem, prekličem svoje nepremišljene besede in ravnanje ter dajem tem potom vsem društvenikom, osobito pa omenjemu gospodu, javno zadoščenje. —

V Št. Rupertu, dn. 17. grudna 1897.

Anton Vidmar
trgovec v Št. Rupetu.
(1946-1)

Listačica upravnosti.

Gospod Kornelij G., Neuchatel, Švica: Narodna je poravnana do 7. marca 1898.

Iz uradnega lista.

Tovaršilne ali ekskutivne dražbe: Mihe Grobelnika zemljišča v Motniku, cenjena 5200 gld. dné 22. decembra v Kamniku.
Zemljišče vlož. štev. 36 kat. občine Petkovec (preloženo) dne 23. decembra v Logatcu.
Gašparja Jelovšeka zemljišče v Petkovcu, cenjeno 4977 gld. in Ivana Mazija posestva v Rovtah, cenjena 4546 gld., oba dné 23. decembra 1897 in 22. januvarja 1898 v Logatcu.

Janeza Tekavca posestvo v Taželjih, cenjeno 140 gld., dné 23. decembra 1897 in 24. januvarja 1898 v Cirknici.

Janeza Bergoča zemljišče v Zagorju, cenjeno 3280 gld. in Mihe Franka zemljišče v Bitinjah, oba dné 23. decembra 1897 in 24. januvarja 1898 v Ilirske Bistrici.

Nikole Herakoviča ml. posestvo v Brezovici cenjeno 400 gld., dné 23. decembra 1897 in 24. januvarja 1898 v Kostanjevici.

V konkursno sklado Nikolaja Filipiča spadajoče zemljišče v Hotavljah in mlina, cenjenega 2760 gld., in 1260 gld. dné 27. decembra 1897 in 10. januvarja 1898 v Škofiji Liki.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 3062 m.

Decemb	Čas opa- sovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padelina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	741.4	0.8	sl. szah.	oblačno	
21.	7. zjutraj	743.4	-3.5	sr. svzh.	skoro jas.	0.0
*	2. popol.	743.3	0.8	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 0.1°, za 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. decembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 05 kr
Skupni državni dolg v srebru	102 . 05 .
Avtrijska zlata renta	121 . 45 .
Avtrijska kronska renta 4%	101 . 65 .
Ogerska zlata renta 4%	121 . 70 .
Ogerska kronska renta 4%	99 . 55 .
Avstro-ogerske bančne delnice	913 . . . . .
Kreditne delnice	350 . 20 .
London vista	120 . 10 .
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 . . . . .
20 mark	11 . 79 .
20 frankov	9 . 53 .
Italijanski bankovci	45 . 55 .
C. kr. cekini	5 . 70 .

Gospodična želi prevzetina na račun prodajalnico peciva.

Naslov pove in ponudbe vzprejema upravnostvo „Slovenskega Naroda“.

(1936—2)

Poznani ceni.

Anton Zagorjan

v Zvezdi

prodaja po znižani ceni

božična in novoletna darila

okraske za božična drevesca

slovenske knjige

papir in vse pisne in risne potrebščine

kakor tudi

skladne in stenske koledarje.

(1952)

Za Božič

priporoča

dražestne novosti

v svilnem blagu in blagu za plese, pahalicah in cvetlicah.

Največja izber

v kravatah, moških srajcrah, ovratnikih in manšetah.

Najboljši izdelek

normalnega perila, nogavic, žepnih robcev
tkanih in glače-rokavic

in vsakovrstne

kožuhovine.

Z velespoštovaljem

(1927—2)

Alojzij Persché

v Ljubljani, Pred škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

Odrezki svilnatega blaga izredno po ceni.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noli.

S tužnim srečem naznanjavi žalostno vest,
da je dné 19. decembra t. l. umrl naš prelju-
beznjivi brat, gospod (19. 0)

Fran Kočevar pl. Kondenheim
predsednik c. kr. deželnega sodišča, vitez
ces. avst. Leopoldovega reda, častni meščan
trga Cirknice itd. itd.

Ivana Pribil roj. Kočevar

inženirjeva soprga

Ana Dermastia roj. Kočevar

hišna posestnica

sestri.

Ker mi voled hitrega odhoda ni bilo
mogoče osebno posloviti se od pri-
jateljev in znancev, hlicem tem
potom voem

„Zdravo!“

Šaša.

Izvod iz voznega reda

— Izvozna od 1. oktobra 1897

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. Ob 11. uri 50 m. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoludne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneva, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francovce vare, Karlove vare, Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano**. j. k. Proga iz Trbiž. Ob 5. ur 52 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzenfeste. — Ob 11. ur 20 m. dopoludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Ob 8. ur 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. ur 32 m. popoludne mešani vlak. — Ob 8. ur 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v Kamnik. Ob 7. ur 23 m. zjutraj, ob 2. ur 5 m. popoludne, ob 6. ur 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz Kamnika. Ob 6. ur 56 m. zjutraj, ob 11. ur 8 m. dopoludne, ob 20. ur 20 m. zvečer. (962—291)

Pisarja

z večletno prakso, neoženjenega, večega obeh deželskih jezikov vzprejme dr. R. Bežek, c. kr notar v Zatičini.

(1945—1)

Mlad trgovski pomočnik

dobro izurjen v specijski stroki ter več slovenskega in nemškega jezika, želi svojo službo premeniti v Ljubljano ali v kako več e mesto.

Ponudbe se prosi pošiljati pod „J. R. 37, Celje, poste restante“. (1875—7)

Ivan Kordik

zaloga galanterijskega blaga in igrač,

Preširnove ulice št. 10—14.

(1923—3)

21.12.1923
Alljudno vabilo

k moji, v vseh dotičnih strokah bogato asortirani

božični in novoletni razstavi.

Cene zmerne.

Postrežba solidna.

Z velespoštovaljem

J. Gontini

knjigarna in trgovina s papirjem.

Koristna, priporočila vredna priložka k
Božičnim darilom so priljubljeni, godam tako
s priznanjem vzprejeti (1795—2)

Doering-ovi

božični kartoni.

Ti prekrasni kartoni se gospodi in gospodinjam najbolje priporočajo v nakup. S tem darilom se zdržuje lepo s koristnim.

Dobivajo se povsod brez povišanja cene.

V Ljubljani predajo na debelo:
Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričić.

Generalno zastopstvo:
A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

